

Fitxa 7

CALA EN BOSC

DADES GEOGRÀFIQUES I FÍSiques:

Municipi: Ciutadella.

Altres topònims: no se'n coneixen.

Àrees urbanes associades: cap d'Artrutx, cala en Bosc i Son Xoriguer.

Accés: rodat. Des de la carretera de Ciutadella al cap d'Artrutx (Me-24). La platja té estacionament associat.

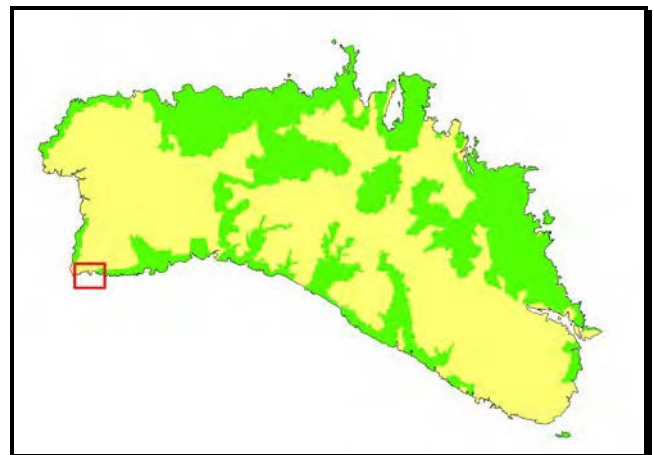
Orientació de la platja: sud.

Superfície de platja: 5.660 m².

Llargada de platja: 90 m.

Amplada mitjana de la platja: 50 m.

Grau de saturació de la platja: mitjà, en plena temporada.

Geologia de l'entorn: plataforma carbonatada del Miocè superior, formada per calcàries blanques.

Composició del sediment: d'origen carbonatat orgànic (+88%), amb alta proporció de gra fi i color blanc.

Espai natural protegit: no inclosa.

SERVEIS DE PLATJA:

Classificació platges CIM: platja de tipus A (urbana), amb tot tipus de serveis.

Distància a l'estacionament: 50 m.

Servei de socorrisme: disposa de caseta de socorrisme a la mateixa platja.

Altres serveis: la platja disposa de serveis de para-sols, gandules i lloguer de patins de pedals. També té dutxes i WC. Trobam a peu de platja dos serveis de bar. La platja disposa de servei de transport públic amb el nucli de Ciutadella i amb altres nuclis turístics.

ENTORN I PAISATGE

Es tracta d'una cala bastant tancada, delimitada per penyes de baixa alçada de tipus tenasses litorals i amb un fort modelatge de la roca per l'acció de la mar. Això s'observa amb els fenòmens de carstificació marina i l'erosió a la zona de batuda en forma de sostres (*notch*). A la part de darrere la platja s'aprecien restes relictives d'un antic sistema dunar, que s'estenia cap a la zona de Son Xoriguer. En aquest punt, hi ha formes efímeres i vegetació de dunes amb taques aïllades de sivinars (vegeu foto adjacent).

Tot i que es tracta d'una platja eminentment urbana, aquesta queda separada de la majoria d'edificacions, físicament i visualment, per la massa vegetal.

PLANTES I VEGETACIÓ

A la part posterior oriental de la platja hi queden arraconades unes poques mostres del que abans devia ser una vegetació dunar important: carc marí (*Eryngium maritimum*), lliri de platja (*Pancreatium maritimum*) (vegeu foto adjacent), brassera (*Centaurea aspera*), gram de platja (*Sporobolus pungens*) i fenàs de platja (*Elymus farctus*). Destaca la presència de *Crucianella maritima*, una espècie que a Menorca només es coneix a platges més extenses i amb sistemes dunars importants com ara Sant Tomàs o Son Bou. Afortunadament, moltes d'aquestes espècies encara conserven algunes poblacions importants als arenals que es formen als roquissars litorals del voltant de les platges; fet relativament freqüent a punts del migjorn de l'illa, on la costa no és gaire alta.

Com a nota negativa, cal comentar la notable presència en l'entorn immediat de la platja de moltes plantes exòtiques com són palmeres, diverses castes d'atzavares, setembrines (*Conyza* sp.) o una casta de gramínia (*Pennisetum clandestinum*) (vegeu foto adjacent).

ANIMALS

L'observació d'animals en una platja urbana no és fàcil. No obstant això, no tardarem a descobrir-los si ens hi fixam amb més detall. Els sòls arenosos són freqüentment utilitzats per insectes que passen una part de la seva vida enterrats o que necessiten un refugi sota terra. Són exemples d'aquests casos diverses espècies d'escarabats (vegeu foto adjacent) i les formigues.

DINS LA MAR

Al fons de cala en Bosc hi predomina la típica arena blanca i fina de les cales del sud de Menorca. A la part menys profunda hi ha algunes roques, i sortint de la cala a mà dreta comença una praderia de posidònia que s'estén cap a mar oberta.

El litoral rocós dels costats està constituït per un penyal baix però molt vertical que fa una espècie de sostre per damunt del nivell de la mar. Això passa en algunes platges del sud, on el substrat, de naturalesa calcària, és erosionat per l'acció de les ones i dóna lloc a litorals desplomats o amb sostre. Això comporta un litoral molt ombrívol que condiciona el tipus de comunitats que s'hi desenvolupen. A les zones més ombrívols hi predomina l'alga vermella *Corallina elongata* (vegeu foto adjacent), mentre que a les parts més assolellades hi apareixen altres algues com *Osmundea truncata* i *Gastroclonium clavatum*. Al marge dret de la cala hi apareixen alguns exemplars de *Cystoseira stricta*, alga bruna que creix a llocs molt nets i amb elevada qualitat de l'aigua. Per davall de l'horitzó litoral, l'alga que predomina a les parts rocoses és *Dictyota dichotoma*.

Quant al poblament animal del litoral d'aquesta cala, les pitjallides (*Patella rustica*) hi són abundants, i també és possible veure-hi alguns caragols de nineta (*Thais haemastoma*).

HISTÒRIA I SINGULARITATS

La fesomia d'aquesta platja va canviar radicalment quan es va crear el que avui coneixem com a "llac de cala en Bosc". Anteriorment, aquesta làmina d'aigua era una petita albufera que comunicava temporalment amb la mar obrint-se pas a través de l'arena de la platja. Als anys setanta es va obrir la llacuna a la mar per mitjà d'un canal artificial excavat a la roca i es va dragar per poder albergar una marina i un port esportiu. Des de llavors, la platja ja no actua com a via de desembocadura del torrent. No obstant això, certa humitat encara hi deu arribar, a la vista d'alguns testimonis com poden ser les mates de canyís (*Phragmites australis*), que es poden veure a la part més posterior de la platja.